کاهش ۹ درصدی پیشتازی حزب جانسون

نظرسنجی انجام شده توسط پایگاه Survation دیروز نشان داد اگرچه پیشتازی حزب محافظه‌کار انگلیس به رهبری نخست‌وزیر این کشور نسبت به حزب «کارگر» در هفته گذشته به ۹ درصد کاهش یافته اما محافظه‌کاران همچنان در آستانه انتخابات پارلمانی ۱۲ دسامبر (۲۱ آذرماه) پیشتاز هستند.

گزارش «وطن‌امروز» از چالش‌های فراروی پیمان آتلانتیک شمالی در اجلاس سران

نیمه‌جان در لندن

هفتادمین اجلاس سران ناتو از امروز در حالی در شهر لندن آغاز می‌شود که این سازمان یکی از حساس‌ترین برهه‌های تاریخی خود را سپری می‌کند.

اختلافات جدی در بدنه و فرماندهی ناتو، فقدان هماهنگی در اجرای عملیات‌ها، روابط تیره ترکیه و فرانسه به‌عنوان ۲ عضو مهم و رفتارهای خارج از چارچوب آمریکا نسبت به متحدان خود همگی مسائلی است که بر این اجلاس سایه انداخته است. در کنار این موارد، توسعه روابط روسیه با اعضای ناتو و تحرکات چین در دریای چین جنوبی نیز موضوعی است که سبب شده آمریکا به‌عنوان بنیانگذار این سازمان اهمیت بررسی آن را مورد تاکید قرار دهد.

در این بین سیاست جدید ناتو در قبال امنیت فضا و ورود ناتو به فضا به بهانه امنیت سبب شده نگرانی‌های زیادی درباره آینده رفتارهای هنجارشکنانه ناتو بر بستر یکجانبه‌گرایی به وجود آید.

اما آنچه مشخص است، اختلافات در ناتو به حدی است که رسیدن به یک نتیجه مشخص و وحدت نظر روی یک موضوع مهم مثل اقدامات نظامی در فضا حتما در سایه تنش‌های آتی قرار خواهد گرفت. در ادامه به خلاصه‌ای از این تنش‌ها اشاره شده است.

ناتو از ابتدا تا امروز

■ ۴ آوریل ۱۹۴۹- ایالات متحده، کانادا و ۱۰ کشور اروپای غربی پیمان واشنگتن را برای ایجاد سازمان پیمان آتلانتیک شمالی (ناتو) امضا می‌کنند. ماهیت ناتو در ماده ۵ این پیمان متبلور شده است. در این ماده آمده است: «طرفین توافق دارند که حمله مسلحانه علیه یک یا بیشتر از آنها در اروپا یا آمریکای شمالی، حمله‌ای علیه همه آنها تلقی شود».

■ ۶ مه ۱۹۵۵- آلمان غربی به ناتو پیوست و باعث شد اتحاد جماهیر شوروی ۸ روز بعد ۸ کشور اروپای شرقی را در ائتلاف پیمان ورشو جمع کند.

■ ۱۹ نوامبر ۱۹۹۰- با پایان جنگ سرد، ناتو و پیمان ورشو بیانیه مشترک عدم تجاوز را صادر کردند. ۸ ماه بعد، سازمان پیمان ورشو رسما منحل شد.

■ ۱۲ سپتامبر ۲۰۰۱- ناتو برای نخستین بار پس از حملات ۱۱ سپتامبر به ایالات متحده، ماده ۵ را اعمال کرد.

■ ۱۱ آگوست ۲۰۰۳- با حضور ناتو در کابل، اولین پایگاه فرماندهی ناتو در خارج از اروپا و آمریکای شمالی تاسیس می‌شود.

■ ۲ آوریل ۲۰۰۴- ناتو با عضویت کشورهای کمونیست سابق بلغارستان، استونی، لتونی، لیتوانی، رومانی، اسلواکی و اسلونی، ۵ سال پس از ورود جمهوری چک، مجارستان و لهستان، به ۲۶ عضو گسترش می‌یابد.

■ ۳۱ جولای ۲۰۰۶- نیروهای ناتو امنیت ائتلاف به رهبری ایالات متحده در جنوب افغانستان را به دست می‌گیرند و شروع به یکی از سخت‌ترین عملیات‌های زمینی این اتحاد در تاریخ خود می‌کنند.

■ ۲۵ ژوئن ۲۰۰۷- گسترش طرح سپر دفاع موشکی ناتو در حوزه امنیتی روسیه مطرح می‌شود.

■ آوریل ۲۰۰۸- کرواسی، مقدونیه و آلبانی به این پیمان پیوستند.

■ از شروع جنگ اوستیای جنوبی در سال ۲۰۰۸ و امضای قرارداد سپر دفاع موشکی با لهستان این نگرانی‌ها افزایش پیدا کرد و در نهایت به کاهش روابط روسیه و ناتو در قالب شورای مشورتی و عدم شرکت روسیه در مانور مشترک نظامی با ناتو منجر شد.

■ در اجلاس سال ۲۰۱۴، رهبران کشورهای عضو ناتو رسما برای نخستین بار متعهد شدند که تا سال ۲۰۲۴ معادل حداقل ۲ درصد از تولید ناخالص داخلی خود را برای دفاع صرف کنند.

■ سال ۲۰۱۴ روسیه به‌عنوان جدی‌ترین مشکل ناتو مطرح شد.

■ سال ۲۰۱۵ کشورهای ناتو تصمیم گرفتند با تاسیس ۶ واحد کوچک در کشورهای استونی، لتونی، لیتوانی، لهستان، بلغارستان و رومانی نسبت به تحرکات روسیه در اوکراین واکنش جدی نشان دهند.

■ از سال ۲۰۱۶ تاکنون ناتو تحت عملکرد هنجارشکنانه ترامپ دچار تشتت آرا شده و صرفا به برگزاری نشست‌های کارشناسی در سطح وزرای خارجه و نشست‌های سالانه بسنده کرده است.

ناتو شبیه‌ترین به «مرد بیمار اروپا»

رضا حجت‌شامی: لندن امروز در حالی میزبان نشست سران ناتو است که از ماه‌ها قبل اختلافات بین کشورهای عضو این پیمان علنی شده و به نظر می‌رسد ناتو در هفتادمین سالگرد تاسیس خود دچار بن‌بست در گفتمان و ماهیت شده است. شاید اگر امانوئل مکرون از عبارت مرگ مغزی برای بیان وضعیت فعلی ناتو استفاده نمی‌کرد، این عبارت دیر یا زود از زبانی یکی دیگر از رهبران کشورهای اروپایی شنیده می‌شد. ناتو در حال حاضر شبیه‌ترین وضعیت را به امپراتوری عثمانی در سال ۱۸۴۴ دارد. در این زمان بود که واژه «مرد بیمار اروپا» برای تشریح وضعیت این کشور به کار برده شد و در ادامه راه، با به حکومت رسیدن سلطان عبدالحمید دوم که به استبداد رای شهره بود هر گونه اقدامی برای نجات آن از درون بی‌ثمر شد. یک‌جانبه‌گرایی آمریکا به رهبری ترامپ در ۳ سال گذشته فشار زیادی را به اتحادیه اروپایی چه به لحاظ سیاسی و چه به لحاظ حقوقی وارد آورده است. ثمره این رفتار نیز منجر به تشتت آرا بین فرانسه و آلمان، تحرکات ملی‌گرایانه در فرانسه و افزایش تلاش‌های بریتانیا برای جدایی از اتحادیه اروپایی شده است. در یک سطح پایین‌تر این اختلاف در ناتو هم تبلور یافت؛ به کار بردن عبارت مرگ مغزی از سوی مکرون دقیقا معطوف به اقدامات ترکیه در سوریه بود که صرفا با چراغ سبز آمریکا و بدون هماهنگی با دیگر اعضای ناتو صورت گرفته بود. مجارستان نیز سال گذشته بیانیه ناتو در حمایت از عضویت اوکراین در این پیمان را وتو کرد تا نشان دهد مطالبات آن در رابطه با حقوق مجارها در اوکراین بر منافع ناتو ارجحیت دارد. ناتو تاکنون برای هیچکدام از این اختلافات پاسخ عملی و روبه‌جلو نداشته است. هنوز شبهات پیرامون ماده ۵ ناتو که اساس شکل‌گیری این سازمان را بیان می‌کند برجاست. اینکه اگر در پی حمله ترکیه به سوریه، سوریه به این کشور حمله کند آیا ناتو در برابر سوریه خواهد ایستاد؟ یا اگر در جریان هدف قرار دادن سوخو۳۵ از سوی پدافند هوایی روسیه، روس‌ها به ترکیه حمله می‌کردند، ناتو به پشتیبانی از ترکیه برمی‌خاست؟ در طول تاریخ ناتو تنها یک‌بار بر اساس ماده ۵ وارد عمل شده و آن هم به رهبری آمریکا در جنگ افغانستان بود و در دیگر عملیات‌ها مثل یوگسلاوی یا لیبی صرفا به بمباران هوایی مواضع دشمن مبادرت کرده است. این از هم گسستگی و استفاده ابزاری از ناتو توسط آمریکا سبب شده ناتو صرفا در مقام یک پیمان نیم‌بند، به بقای نباتی خود ادامه دهد. واقعیت این است که خود ترامپ هم نسبت به این رویه احساس رضایت دارد، چرا که عضویت در پیمان‌های چندجانبه را به ضرر ایالات متحده می‌داند. به‌طور مشخص برای کارشناسان حوزه امنیت بین‌الملل مشخص است که درخواست‌های آمریکا برای افزایش سهمیه دیگر اعضا در بودجه ناتو چه معنایی دارد. ایالات متحده قصد دارد به‌طور نامحسوس از مسؤولیت تامین امنیت اروپا و هزینه کردن بابت کشورهایی مثل مونته‌نگرو و امثالهم شانه خالی کند. این رویکرد به این معناست که سال‌های اقدامات تهاجمی و اشغالگری آمریکا رو به پایان است و آنها مجبورند برای بقای خود در هزینه‌ها صرفه‌جویی کنند. این در حالی است که ناامنی ناشی از رشد ملی‌گرایی افراطی و اقدامات تروریستی در اروپا روند فزاینده به خود گرفته است و بعضی از کشورهای اروپایی مثل آلمان، ناتو را تنها ضامن امنیت خود معرفی کرده‌اند. در این بین رشد اقتصادی چین و سهم‌خواهی آن در بازارهای جهانی در کنار نفوذ رو به رشد روسیه در اروپا و خاورمیانه در قالب چندجانبه‌گرایی و فروش تسلیحات روسی به هم‌پیمانان سنتی آمریکا همگی حاکی از این است که نظریه امانوئل والرشتاین مبنی بر کاهش هژمونی آمریکا روزبه‌روز به واقعیت نزدیک خواهد شد. از این روست که باید گفت اذعان مکرون به مرگ مغزی ناتو موضعی کاملا واقعی است. نظام بین‌الملل در حال گذار روزبه‌روز به دنیای چندجانبه‌گرایی نزدیک خواهد شد و دیگر نمی‌توان از واژه ابرقدرت برای ایالات متحده استفاده کرد. فرانسه، ترکیه و بعضی دیگر از کشورهای اروپایی این موضوع را درک کرده‌اند و همین امر هم سبب شده در روابط خود در قالب پیمان ناتو بازاندیشی کنند.

باجگیری آمریکا از ناتو

ایالات‌متحده سال ۱۹۴۹ ناتو را با این شعار پایه‌گذاری کرد که این پیمان در برابر حملات احتمالی شوروی از کشورهای اروپای غربی و دیگر متحدان عضو در پیمان دفاع خواهد کرد. اما واقعیت این است که ناتو بویژه در سال‌های پس از فروپاشی شوروی به ابزاری برای کاهش قدرت نظامی اروپا و تامین منافع آمریکا تبدیل شده است. ایالات‌متحده قصد داشت با استفاده از نیروهای ناتو در جنگ‌های بالکان این نیرو را به بازوی نظامی سازمان ملل تبدیل کند تا اقدامات نظامی خود در جهان را مشروع جلوه دهد. اگرچه تاکنون در این‌باره ناموفق بوده اما ناتو در این مدت صرفا در جهت منافع آمریکا عمل کرده است.

نمونه بارز این امر هم تنها مورد استفاده ناتو از ماده ۵ خود مبنی بر اقدام علیه کشور مهاجم به یکی از کشورهای عضو ناتو است که در جنگ افغانستان شکل گرفت. به غیر از این مورد، ناتو هیچ‌وقت در حمایت از اعضای خود وارد جنگ نشده است.

نزدیک‌ترین نظریه برای تشریح و تحلیل سیاست آمریکا در قبال ناتو و کشورهای اروپایی، «نظریه ثبات هژمونیک» روبرت گیلپین است که گفتمان ناشی از آن امروز در داخل آمریکا به گفتمان غالب تبدیل شده است. اصطلاح مجانی‌سوارها بخش اصلی آن است که هم توسط اوباما و هم توسط ترامپ به دفعات استفاده شده است.

اوباما سال ۲۰۱۴ اعلام کرد که تقسیم هزینه‌ها در ناتو باید منصفانه باشد و در دوره ترامپ نیز این مسأله با شدت بیشتری دنبال شد. در حال حاضر کشورهای اروپایی قبول کرده‌اند تا ۲ درصد از تولید ناخالص داخلی خود را به بودجه دفاعی اختصاص دهند و برخی رسانه‌ها خبر از توقع ترامپ برای افزایش آن تا ۴ درصد دادند.

اختلافات درونی ناتو

هرچند اختلاف بین آلمان با انگلیس درباره خروج این کشور از اتحادیه اروپایی بر روابط آنها در چارچوب ناتو نیز اثرگذار خواهد بود اما در حال حاضر اختلاف نظر فرانسه با ترکیه درباره عملیات چشمه صلح و اختلاف نظر فرانسه با آلمان در رابطه با لزوم تشکیل ارتش واحد اروپایی و ایجاد یک منطقه امنیتی بین‌المللی در شمال سوریه از مهم‌ترین اختلافات جدی در بدنه ناتو است.

استفاده مکرون از واژه مرگ مغزی برای ناتو دقیقا اقدامات ناهماهنگ ترکیه در اجرای عملیات چشمه صلح را مدنظر قرار داده است. فرانسه به شکل جدی از این رفتار یکجانبه ترکیه که منافع دیگر کشورهای اروپایی و اعضای پیمان را به خطر انداخته ناراضی است.

همچنین این کشور اختلافاتی با آلمان در زمینه لزوم تامین امنیت اروپا توسط کشورهای اروپایی و بازآفرینی ایده تشکیل ارتش واحد اروپایی دارد. آلمان‌ها در حال حاضر با توجه به واهمه تاریخی و نگاه سنتی که نسبت به روسیه دارند، ناتو و آمریکا را تنها سلاح مناسب در برابر روسیه می‌دانند. این در حالی است که فرانسه در سال‌های گذشته سعی داشته با روسیه در حوزه فعالیت‌های امنیتی همکاری داشته باشد. ضمن اینکه اظهارنظر وزیر دفاع آلمان درباره ایجاد یک منطقه امنیتی بین‌المللی در شمال سوریه نیز با واکنش منفی فرانسه مواجه شد. فرانسوی‌ها معتقدند آلمان براساس بایسته‌های سیاست داخلی خود این ایده را مطرح کرده و توجهی به منافع کل اروپا نداشته است. به نظر می‌رسد آلمان‌ها نمی‌خواهند ترکیه از اهرم فشار پناهجوها علیه اروپا استفاده کند.

اختلاف اعضای ناتو با آمریکا

اختلاف بین اعضای ناتو اگرچه طبیعی به نظر می‌رسد اما ناتو کمتر زمانی را به خود دیده است که اعضای آن دچار اختلاف جدی در مواضع با فرماندهی آن باشند. فرانسه و ترکیه جدای از اختلافات فی‌مابین در مرحله بالاتر با ایالات‌متحده به عنوان موسس و فرمانده عملی این سازمان دچار اختلاف جدی هستند. علاوه بر اینکه فرانسه یکجانبه‌گرایی آمریکا را سد جدی در برابر تداوم حیات ناتو قلمداد می‌کند، رویکرد جدید ترکیه در سیاست خارجی نیز در قبال آمریکا و ناتو بسیار قابل تامل است.

مخالفت ترکیه با طرح دفاعی ناتو از کشورهای حوزه دریای بالتیک و لهستان جدیدترین اقدام این کشور علیه برنامه‌های ناتو است. شرط این کشور برای حمایت از طرح ناتو حمایت سیاسی گسترده این سازمان از عملیات ترکیه در شمال سوریه است؛ موضعی که تاکنون مورد موافقت قرار نگرفته است.

اختلاف ترکیه با ناتو صرفا مربوط به مسائل سیاسی نیست. تداوم همکاری تسلیحاتی و امنیتی روسیه و ترکیه که سبب شد عملیات نظامی ترکیه در شمال سوریه تا حد زیادی کاهش پیدا کند، سبب شد وجهه ایالات‌متحده به طور جدی دچار خدشه شود. ضمن اینکه آمریکا بارها از ترکیه خواسته است در روابط تسلیحاتی خود با کشورهای غیر ناتو تجدیدنظر کند اما ترکیه بدون در نظر گرفتن این خواسته‌ها اخیراً اولین محموله اس ۴۰۰ روسیه را به طور کامل تحویل گرفت.

وجود اس ۴۰۰ در ترکیه به شکل جدی امنیت و ماهیت عملکرد اف۳۵های آمریکا را تحت تاثیر قرارخواهد داد.

چین و روسیه مقابل ناتو

تحرکات نظامی چین و روسیه به‌عنوان قدرت‌های غیرقابل انکار غیر عضو ناتو همواره از مهم‌ترین دغدغه‌های ناتو بوده است. روند رو به رشد این ۲ کشور در عرصه فعالیت‌های نظامی و تجاری سبب شده بررسی اقدامات چین و روسیه به‌عنوان یکی از دستور کارهای اصلی این سازمان در اجلاس امروز باشد.

قدرت‌نمایی روسیه و تلاش این کشور بویژه در سال‌های اخیر برای فروش سلاح‌های پیشرفته به کشورهای مختلف که بعضا از متحدان سنتی آمریکا هستند نگرانی‌هایی را در واشنگتن به‌وجود آورده است. ضمن اینکه حضور روسیه در کریمه سبب شده اروپای شرقی و حتی آلمان نیز نسبت به حضور روسیه در این منطقه ابراز نگرانی کنند. اما بهره‌گیری از سیاست خارجی حساب شده توسط روسیه که طی ۳ سال گذشته توانسته رویکرد تمامیت‌خواه آمریکا را در برابر کشورهایی مثل ترکیه به محاق ببرد، دست برتر را به این کشور در عرصه تجارت تسلیحات و نفوذ امنیتی داده است. علاوه بر این، رویکرد تنش‌زدای روسیه در قبال اروپا سبب شده تا فرانسه نسبت به پیشنهادات روسیه درباره برچیدن موشک‌های میانبرد هسته‌ای در اروپا فکر کند.

افزایش قدرت چین در «دریای چین جنوبی» نیز یکی دیگر از دغدغه‌های فرمانده است. این در حالی است که پکن بارها اعلام کرده است پیشرفت‌های اقتصادی و نظامی این کشور تهدیدی برای سایر ملت‌ها نیست. «ینس استولتنبرگ» دبیرکل سازمان پیمان آتلانتیک شمالی (ناتو) معتقد است که این سازمان باید فحوای رشد چین و توسعه قدرت پکن در سراسر جهان را درک کند. «مارک اسپر» وزیر دفاع آمریکا نیز اعلام کرده خواهان استقرار موشک‌های میان‌برد در حوزه آسیا- اقیانوسیه است.

عراق

تشکیل ائتلاف جدید برای تعیین نخست‌وزیر عراق

با ادامه بلبشوی سیاسی در عراق، برخی گروه‌های عراقی از دیروز رایزنی‌های گسترده‌ای را برای تعیین جایگزین عادل عبدالمهدی، نخست‌وزیر مستعفی عراق آغاز کرده‌اند. به گزارش «وطن امروز»، در همین ارتباط مهم‌ترین این جلسات، جلسات گروه‌های اکثریت عراق است که با حضور نمایندگان جریان فتح، دولت قانون، حکمت و نصر (شاخه فالح فیاض) تشکیل شده است. نکته قابل تامل این جلسات، تشکیل آنها بدون حضور نمایندگان جریان سائرون است که فعلا به جلسات دعوت نشده‌اند. شاید یکی از مهم‌ترین دلایل این موضوع مواضع عجیب و غریب «مقتدا صدر» رهبر معنوی این جریان در تخریب عادل عبدالمهدی و دمیدن بر آتش فتنه عراق باشد. نکته دیگر اینکه در جریان نصر هم با دوشاخه شدن این جریان، شاخه حیدرالعبادی از حضور در این جلسات حذف شده و صرفا شاخه فالح فیاض در جلسات حضور دارد. در همین حال رئیس پارلمان عراق بر ضرورت انتخاب شخصی به عنوان نخست‌وزیر که بتواند مرحله آتی را مدیریت کند تاکید کرد. به گزارش النشره، «محمد الحلبوسی» رئیس پارلمان عراق در جریان دیدار با «اسامه النجیفی» رئیس جبهه نجات و توسعه این کشور تاکید کرد باید شخصی به عنوان نخست‌وزیر جدید عراق انتخاب شود که بتواند مرحله آتی را مدیریت کند.

■ **مکانیزم انتخاب نخست‌وزیر جدید عراق**

نحوه انتخاب نخست‌وزیر جدید عراق یکی از مهم‌ترین مباحث نمایندگان عراقی در روزهای گذشته بوده است. به گزارش خبرگزاری رسمی عراق (INA) عالیه نصیف، عضو مجلس نمایندگان این کشور از ائتلاف دولت قانون، دیروز در رابطه با مکانیزم انتخاب نخست‌وزیر جدید کشورش اعلام کرد ابتدا زمینه لازم برای نامزدی افرادی که در خود کارآیی اداره کشور در یک سال و نیم آینده را می‌بینند، فراهم می‌شود، سپس این مسأله به تصویب جریان‌های سیاسی و نمایندگان مجلس خواهد رسید. نصیف ضمن تاکید بر اینکه جریان‌های سیاسی عراق در حال حاضر در اندیشه فعالیت به عنوان اپوزیسیون یا بخشی از دولت نیستند، چرا که چالش بزرگ‌تری وجود دارد و همگان باید آن را بر عهده بگیرند، خاطرنشان کرد نخست‌وزیر آینده این کشور و همه وزرای کابینه وی از افراد مستقل خواهند بود. عضو مجلس نمایندگان عراق همچنین تاکید کرد ائتلاف دولت قانون و دیگر جریان‌های سیاسی در حال حاضر در اندیشه تلاش برای بهبود وضعیت و رساندن این کشور به ساحل امنیت هستند. گفتنی است مجلس نمایندگان عراق بعدازظهر یکشنبه در یک جلسه فوق‌العاده با حضور نزدیک به سه‌چهارم اعضا، با استناد به ماده ۷۵ قانون اساسی این کشور با درخواست استعفای عادل عبدالمهدی از منصب نخست‌وزیری و ریاست دولت موافقت کرد و به دنبال آن نیز «محمد الحلبوسی» رئیس مجلس اعلام کرد بزودی با «برهم صالح» رئیس‌جمهوری کشورش برای معرفی نامزد تصدی منصب نخست‌وزیری با استناد به ماده ۷۶ قانون اساسی مکاتبه خواهد کرد.

■ **فرصت‌طلبی داعش**

در فضای غبارآلود سیاسی عراق، جریان داعش که در یک‌سال گذشته تمرکز عملیاتی و توان بسیج نیروهای خود را از دست داده بود، دوباره جان گرفت و همانند سال‌های پیش نیروهای حشدالشعبی به میدان نبرد با این جریان افراطی رفتند. هیات حشدالشعبی دیروز بیانیه‌ای درباره حمله روز گذشته تروریست‌های داعشی و آمار قربانیان صادر کرد و درباره تحرکات فزاینده داعشی‌ها در برخی مناطق هشدار داد. در بیانیه حشدالشعبی آمده است: برخی مناطق آزاد شده (از اشغال تروریسم) از چند روز پیش در معرض حملات مکرر باندهای تروریستی داعشی قرار دارد که تلاش می‌کنند از وضعیت وخیم و نابسامان امنیتی و سیاسی سوءاستفاده کنند که مهم‌ترین این مناطق، استان دیالی است که روز گذشته شاهد نبرد سخت و شدیدی میان حشدالشعبی و تروریست‌ها بود که برای رخنه به شهر و سقوط نظامی دیالی تلاش می‌کنند. این بیانیه می‌افزاید: این نبرد به شهادت ۶ نیروی قهرمان حشدالشعبی و زخمی شدن ۱۷ نفر دیگر از جمله فرمانده تیپ بیستم منجر شد.

دور دنیا

گاف بزرگ کتب درسی لبنان

در کتاب جغرافیایی که از منابع فرانسوی تهیه و در برخی مدارس لبنان توزیع شده، جنبش‌های مقاومت حماس و حزب‌الله به‌عنوان گروه‌های «تروریستی» معرفی شده‌اند! شبکه خبری المنار اعلام کرد در این کتاب جنبش‌های حزب‌الله لبنان و حماس در کنار داعش به‌عنوان ۳گروه تروریستی معرفی شده‌اند! المنار که به یک نسخه از این کتاب دست یافته، در ادامه گزارش داد: در این مدارس همچنین کتاب‌های تاریخی که بر اساس منابع فرانسوی تهیه شده است، وجود دارد که در این کتاب‌ها به همبستگی با صهیونیست‌ها در برخی وقایع تاریخی فراخوانده شده است.

■■■

اعتراض مکزیک به دخالت‌های آمریکا

در حالی که مقام‌های مکزیک تاکید دارند خشونت‌های رو به افزایش کارتل‌های موادمخدر در شمال مکزیک موجب افزایش فشارها از جمله از سوی آمریکا بر رئیس‌جمهوری این کشور برای مقابله با خشونت تبهکاران شده است، آندرس مانوئل لوپز اوبرادور گفت دخالت خارجی را نمی‌پذیرد. این فشارها بر آندرس مانوئل لوپز اوبرادور، رئیس‌جمهوری مکزیک پس از آن افزایش یافت که ایالات‌متحده متعهد شد نام این گروه‌های تبهکار را به‌عنوان گروه‌های تروریستی در لیست سیاه قرار دهد.

■■■

تظاهرات لهستانی‌ها در حمایت از قضات

معترضان لهستانی راهپیمایی‌هایی را در سراسر این کشور برگزار کردند تا همبستگی خود را با قضاتی که از سوی دولت جناح راست با فشارهای شدید سیاسی و ارعاب مواجهند ابراز کنند. رسانه‌های لهستان گزارش دادند این اعتراضات همچنین در ۱۰۵ شهر دیگر از جمله در گدانسک و کراکوف برگزار شد.